

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Langáška, soudce JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyně zpravodajky Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci žalobce: **Ing. H. K.**, zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem, sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 4. 2019, č. j. OD 192/19-2/67.1/19042/NL KULK 28630/2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 6. 2020, č. j. 31 A 7/2019 - 75, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 4. 2019, č. j. OD 192/19-2/67.1/19042/NL KULK 28630/2019. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí Městského úřadu Turnov ze dne 4. 12. 2018, č. j. OD/1834497/RDC, kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče a provedený záznam bodů byl potvrzen.

[2] Stěžovatel s kasační stížností spojil návrh na přiznání odkladného účinku. Namítal, že mu nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti hrozí vznik nenapravitelné újmy, kterou spatřoval ve ztrátě zaměstnání, neboť jako jednatel společnosti má na starosti kompletní jednání se zákazníky jak v tuzemsku, tak v zahraničí. Nenapravitelnou újmu by dle jeho názoru způsobila také finanční újma spojená s náklady, které by musel vynaložit na navrácení řidičského oprávnění, což by ve spojitosti se ztrátou zaměstnání představovalo nepřiměřenou finanční zátěž v budoucnosti. V této souvislosti stěžovatel odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS.

[3] Stěžovatel se domníval, že přiznání odkladného účinku nebude mít vliv na práva třetích osob, ani nemůže závažným způsobem ohrozit veřejný zájem. Přestupky, na jejichž

základě dosáhl dvanácti bodů, stěžovatel nepovažoval za „*nijak závažné a rozhodně v rámci nich nelze spatřovat žádné obrožení ostatních účastníků silničního provozu*“. K poslednímu uvedenému odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2008, č. j. 2 As 60/2008 - 103, č. 1763/2009 Sb. NSS. V závěru uvedl, že krajský soud stěžovateli odkladný účinek přiznal.

[4] Na podporu svých tvrzení stěžovatel doložil písemnost, v níž uvádí, že je od roku 1996 majitelem slévárny v T., zaměstnává cca 120 spolupracovníků a dodává odlitky zákazníkům v Evropě, Asii a Spojených státech amerických. Doplnil, že do dnešního dne odjezdil kolem 5 milionů kilometrů bez nehody, a dále upozornil na skutečnost, že zákazníky je nutné osobně navštěvovat a udržovat s nimi kontakty.

[5] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

[6] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

[7] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalované usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[8] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného toliko pro ojedinělé případy. Je koncipován jako „*dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení*“ před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována vykonatelnost rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zákonným způsobem zrušeno (srovnej usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015 - 38).

[9] Stěžovatel ve svém návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti odkazoval na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS, v němž Nejvyšší správní soud vyslovil názor, že při rozhodování o odkladném účinku nelze vždy učinit jednoznačný (konečný) závěr o tom, že správní rozhodnutí má za následek újmu pro stěžovatele, postačuje tedy předpoklad stěžovatelem tvrzené nenahraditelné újmy. K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že tyto závěry nepochybně platí i nadále, avšak v projednávané věci to nic nemění na skutečnosti, že povinnost tvrdit a osvědčit vznik nenahraditelné újmy stíhá stěžovatele.

[10] Ten v posuzované věci odůvodnil svou žádost především hrozbou nenapravitelné újmy spočívající ve ztrátě zdroje příjmů z výkonu jednatelského oprávnění. Je

pokračování

pravděpodobné, že pokud by stěžovatel v důsledku dosažení dvanácti bodů v bodovém hodnocení řidiče pozbyl řidičské oprávnění [srovnej § 123a až § 123c zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů], mohla by být jeho činnost jako jednatele společnosti, který obstarává kompletní jednání se zákazníky v tuzemsku i v zahraničí, omezena. Lze tedy připustit, že náplň práce jednatele je spojena s větší mobilitou, než je obvyklé u řady jiných zaměstnání, avšak zároveň nelze uzavřít, že by dočasný zákaz řízení motorového vozidla její výkon zcela znemožňoval. Nezbytnou mobilitu lze jistě do značné míry kompenzovat změnou organizace práce stěžovatele a ve zbytku ji pokrýt využíváním hromadných dopravních prostředků či pomocí třetí osoby (např. některého ze 120 zaměstnanců).

[11] Možnost ztráty řidičského oprávnění ovšem ani v případě osob povoláním závislých na tomto oprávnění bez dalšího nevede k přiznávání odkladného účinku jejich žalobě či kasační stížnosti. Vždy je třeba poměřovat konkrétní újmu, která by mohla být přiznáním odkladného účinku, tj. odkladem výkonu rozhodnutí, na jehož základě řidič pozbývá řidičského oprávnění, způsobena jiným osobám (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2013, č. j. 8 As 41/2013 - 43). Jak již bylo uvedeno, zásah do práv stěžovatele by byl v případě nepřiznání odkladného účinku zásahem citelným, neboť bude spojen s podstatným omezením stěžovatele a výkonu funkce jednatele minimálně do doby, než Nejvyšší správní soud rozhodne o jeho kasační stížnosti. S ohledem na to, že stěžovateli je odebrán řidičský průkaz na základě udělení dvanácti bodů do karty řidiče, se proto Nejvyšší správní soud blíže zabýval rozporem se zájmy jiných osob a důležitým veřejným zájmem na bezpečnosti silničního provozu.

[12] Z výpisu z bodového hodnocení řidiče vyplynulo, že stěžovatel setrvale nedodržuje maximální povolenou rychlost (v případě sedmi z osmi provedených záznamů). V jednom případě stěžovatel nezastavil vozidlo na signál, který mu přikazuje vozidlo zastavit. Ačkoliv se každý z těchto přestupků samostatně může jevit jako „méně závažný“, nelze odhlédnout od kumulativního efektu a setrvalosti porušování pravidel silničního provozu. Stěžovatel dlouhodobě nedodržuje pravidla silničního provozu a související předpisy, čímž narušuje bezpečnost provozu, jeho účastníků a v konečném důsledku i bezpečnost vlastní (srovnej usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 1. 2018, č. j. 1 As 377/2017 - 41).

[13] Zákaz řízení motorových vozidel kromě funkce represivní (která je této sankci vlastní) v sobě zahrnuje též funkci preventivní a ochrannou, a to zejména ve vztahu k ostatním účastníkům řízení silničního provozu (srovnej usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2008, č. j. 2 As 60/2008 - 103, č. 1763/2009 Sb. NSS). Opakovaným překračováním maximální povolené rychlosti dochází k ohrožení zájmu třetích osob a je narušena bezpečnost silničního provozu a jeho účastníků. Nepřiměřená rychlost je ostatně častou příčinou dopravních nehod. Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že přiznání odkladného účinku by v dané věci bylo v rozporu se zájmy jiných osob, jakož i s důležitým veřejným zájmem na bezpečnosti silničního provozu.

[14] Konečně, pokud jde o odkaz stěžovatele na usnesení krajského soudu ze dne 10. 6. 2019, č. j. 31 A 7/2019 - 66, kterým tento soud přiznal žalobě odkladný účinek, Nejvyšší správní soud podotýká, že důvody uvedené v usnesení krajského soudu nelze bez dalšího vztahovat na rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační

stížnosti. V řízení o žalobě nadto stěžovatel svá tvrzení o možném vzniku újmy (na rozdíl od řízení o kasační stížnosti) osvědčil doklady relevantními pro období, v němž krajský soud o tomto odkladném účinku rozhodoval.

[15] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud stěžovateli nevyhověl a jeho kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal.

[16] Závěrem Nejvyšší správní soud doplňuje, že z usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (srovnej usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. července 2020

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu